

การแก้ไขปัญหา

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 12-14 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 การแก้ไขปัญหา	1 - 6
บทที่ 2 การประยุกต์ใช้ทักษะการแก้ไขปัญหในชีวิตจริง	7 - 12
บรรณานุกรม	12
ภาคผนวก 1	13 - 16

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 1

เรื่อง การแก้ไขปัญหา

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเขียนขั้นตอนการแก้ไขปัญหาทั้ง 6 ข้อเรียงตามลำดับได้ถูกต้องได้
2. สามารถประเมินผลความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาของกลุ่มดังต่อไปนี้ได้:
 - ทำงานที่มอบหมายได้สำเร็จ
 - ปฏิบัติตามกฎหมายที่ได้
 - แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยที่ดี

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (ข้อ 3)
2. วัยรุ่นเป็นทรัพยากรของสังคม (ข้อ 8)
3. ขอบเขตของโรงเรียน (ข้อ 12)
4. แบบอย่างหน้าที่ของผู้อื่นในครอบครัว (ข้อ 14)
5. ทักษะคติที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
6. การคาดหวังที่สูง (ข้อ 16)
7. กิจกรรมสร้างสรรค์ (ข้อ 17)
8. รายการของวัยรุ่น (ข้อ 18)
9. ศาสนาในชุมชน (ข้อ 19)
10. แรงจูงใจที่อยากประสบความสำเร็จ (ข้อ 21)
11. ความหวัง (ข้อ 26)
12. ความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมในสังคม (ข้อ 27)
13. ความสัตย์ซื่อ (ข้อ 28)
14. ความซื่อตรง (ข้อ 29)

15. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
16. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)
17. การวางแผน และการตัดสินใจ (ข้อ 32)
18. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
19. ทักษะในการปฏิเสธ (ข้อ 35)
20. การแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ (ข้อ 36)
21. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
22. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
23. ความรู้สึกถึงควมมีจุดหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : กลุ่มละ 4 คน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - กระดาน, ชอล์ก
 - กระดาษ, ดินสอ หรืออุปกรณ์ที่สามารถเขียนได้
 - กระดาษที่มีขั้นตอนการแก้ไขปัญหาวางไว้ (ดูได้จากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน)
 - กระดาษอธิบายกิจกรรมร่วมมือร่วมใจ (ดูได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ และภาคผนวก 1)
 - ภาชนะเพื่อใส่กระดาษ(อาจจะเป็นซองจดหมาย หรือถุงผ้า)
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. การเตรียมสำหรับกิจกรรมนี้ให้เด็กๆ แต่ละกลุ่มโดยการให้ผู้สอนเขียนขั้นตอนการแก้ไขปัญหาลงในกระดาษ
- รู้จักและระบุปัญหา
 - เขียนวิธีแก้ปัญหานั้นเป็นไปได้อย่างไร
 - ประเมินทางเลือกปัญหาที่เป็นไปได้อย่างไร
 - เลือกวิธีการแก้ปัญหานั้นวิธีใด
 - ลองใช้วิธีการแก้ปัญหานั้นได้เลือกมา
 - ประเมินประสิทธิภาพของวิธีการแก้ปัญหานั้น

- ขั้นตอนที่ 2. ตัดแต่ละขั้นตอนออกเป็นข้อๆ เพื่อให้กระดาศขึ้นหนึ่งมีหนึ่งขั้นตอน
- ขั้นตอนที่ 3. รวมกระดาศที่ตัดออกเป็นข้อๆ นำมาปนกัน จากนั้นแจกให้แต่ละกลุ่ม
- ขั้นตอนที่ 4. ขณะที่เริ่มเรียน แจกกระดาศอย่างละชุดให้แต่ละกลุ่ม บอกเด็กว่าให้ลองเรียงขั้นตอนให้ถูกต้องตามลำดับ
- ขั้นตอนที่ 5. ให้เวลาเด็กทำสัก 5 นาที จากนั้นให้ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องโดยให้เรียงตามลำดับต่อไปนี้
- รู้จักและระบุปัญหา
 - เขียนวิธีแก้ไขปัญหาคือเป็นไปได
 - ประเมินทางแก้ปัญหาคือเป็นไปได
 - เลือกวิธีการแก้ปัญหามาหนึ่งวิธี
 - ลองใช้วิธีการแก้ปัญหาคือได้เลือกมา
 - ประเมินประสิทธิภาพของวิธีการแก้ปัญหาคือใช้
- ขั้นตอนที่ 6. ถ้ามีกลุ่มไหนไม่ได้เรียงตามลำดับที่เฉลย ให้ตัวแทนของกลุ่มอธิบายว่าทำไมถึงเรียงแบบนั้น ถ้าสิ่งใดที่เด็กอธิบายมีเหตุผล ครูอาจบอกเด็กว่า “เหตุผลของเด็กดีมากและเป็นทางแก้ปัญหาคือเป็นไปได แต่ว่าในตอนนี้อาจจะเรียงลำดับขั้นตอนการแก้ไขปัญหาคือแบบนี้นัก่อน

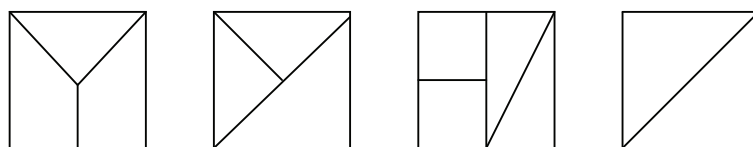
กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมร่วมมือร่วมใจ

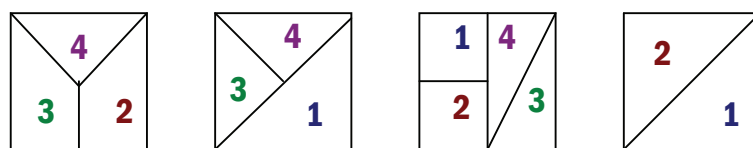
การเตรียมกิจกรรมนี้ให้ทำขึ้นตัวต่อและเขียนวิธีทำให้เด็กๆกลุ่มละหนึ่งชุด ถ้าจำเป็นอาจมีหนึ่งหรือสองกลุ่มที่มีจำนวนเด็กสามคน แต่ไม่ควรมีมากกว่าสี่คนต่อหนึ่งกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 1. วิธีทำขึ้นตัวต่อ:

- สำหรับเด็กๆ แต่ละกลุ่ม ให้ตัดกระดาศเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดเท่าๆ กัน จำนวนเท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม
- แบ่งรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสให้ออกเป็นส่วนๆ ดังต่อไปนี้

- เขียนสัญลักษณ์ไว้บนแต่ละชิ้นส่วน อาจจะเขียนเป็นตัวเลข, ตัวหนังสือ หรือแบ่งตามสีก็ได้ โดยให้แบ่งกลุ่มตามนี้ :

- ชิ้นส่วนเหล่านี้ออกมา แล้วปนรวมกันใส่ไว้ในซองจดหมายหรือถุงก็ได้

ขั้นตอนที่ 2. เขียนวิธีทำดังนี้:

- ก. ด้านหนึ่ง ชิ้นส่วนตัวต่อแต่ละชิ้นจะมีสัญลักษณ์... (หมายเลข, ตัวหนังสือ, หรือ สี)
- ข. เด็กแต่ละคนจะได้รับชิ้นส่วนตัวต่อพวกนี้คนละชุด
- ค. ถ้ากลุ่มไหนมีเด็กน้อยกว่าสี่คน ให้แบ่งชิ้นส่วนที่เหลือให้แต่ละคนในกลุ่มเท่าๆ กัน
- ง. เป้าหมายของกลุ่ม คือให้เรียงรูปกลับมาเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสจำนวน 4 อัน ที่มีขนาดเดิม และมีสัญลักษณ์ (หมายเลข, ตัวหนังสือ, หรือ สี) เหมือนเดิม
- จ. ตลอดทั้งกิจกรรม เด็กทุกคนจะต้องทำตามกฎดังต่อไปนี้:
 - เด็กต้องไม่คุยกัน
 - เด็กต้องให้ตัวต่อชิ้นหนึ่งชิ้นใดกับเพื่อนในกลุ่มหนึ่งคน
 - เด็กจะต้องเอาตัวต่อหนึ่งชิ้นเท่านั้นที่เพื่อนในกลุ่มยื่นให้

ขั้นตอนที่ 3. ก่อนเริ่มกิจกรรม ให้ครูพูดว่า: “วันนี้ แต่ละกลุ่มจะได้แก้ปัญหาในกิจกรรมที่เรียกว่า “ร่วมมือร่วมใจ” ครูจะแจกวิธีทำกับตัวต่ออย่างละชุดให้แต่ละกลุ่ม เมื่อกลุ่มไหนได้ของแล้ว ให้เริ่มอ่านวิธีเล่นให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ถ้าทุกคนในกลุ่มเข้าใจแล้วก็ให้เริ่มทำได้ แต่ทุกคนจะต้องทำตามกฎที่ครูบอก”

ขั้นตอนที่ 4. ใช้เวลาทุกกลุ่มเล่นจนต่อชิ้นส่วนได้สี่เหลี่ยม 4 รูป จนเสร็จ

ขั้นตอนที่ 5. ถ้าบางกลุ่มหรือเด็กบางคนยังต่อไม่เสร็จ ครูสามารถช่วยเด็กที่ต้องการให้ช่วยได้ วิธีที่ครูช่วยอาจเป็น:

- บอกเด็กว่าสี่เหลี่ยมรูปไหนยังต่อไม่ถูก
- ใช้เวลาเด็กในกลุ่มสามารถคุยกันได้ 20 วินาที
- เฉลยชิ้นส่วน 2 ชิ้นที่อยู่ในสี่เหลี่ยมรูปเดียวกัน

ขั้นตอนที่ 6. หลังจากประกอบรูปสี่เหลี่ยมได้เสร็จ ถามคำถามและให้เด็กแต่ละกลุ่มประเมินผลตัวเองในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

- ก. เด็กๆ ได้นำขั้นตอนไหนในกระบวนการแก้ปัญหามาใช้?
- ข. ขณะที่เด็กๆ พยายามต่อตัวต่อ เด็กๆ ในกลุ่มได้แสดงให้เห็นถึงการควบคุมตัวเองโดยการไม่แย่งชิ้นส่วนตัวต่อจากเพื่อน หรือทำตามกฎโดยไม่พูดคุยกันไหม?
- ค. กลุ่มของเด็กๆ แสดงให้เห็นถึงความสัติยข้อขณะที่เล่นกิจกรรมนี้ไหม?
 - เด็กๆ ในกลุ่มปฏิบัติตามกฎไหม?
 - ให้ประเมินคนในกลุ่มโดยถามคำถามเกี่ยวกับการมีวินัย?

หมายเหตุ: ผู้สอนสามารถให้กลุ่มที่เสร็จก่อนถามคำถามเหล่านี้กันก่อนได้ขณะที่รอเพื่อนกลุ่มที่ยังไม่เสร็จ

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ให้ครูผู้สอนพูดดังต่อไปนี้:

- ก. เราทุกคนต้องเจอปัญหาชีวิต แต่เราทุกคนก็มีสิทธิเลือกวิธีแก้ปัญหาก็เข้ามาในบทเรียนที่เราได้เรียนไป มีขั้นตอนการแก้ปัญหาที่ช่วยให้เด็กๆ สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ ยิ่งเด็กๆ ฝึกขั้นตอนเหล่านี้มากแค่ไหน ก็จะทำให้เรานำมันมาใช้แก้ปัญหาใหม่ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ไม่ว่าปัญหานั้นจะเล็กหรือใหญ่
- ข. พร้อมกับขั้นตอนเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคิดถึงค่านิยมและเป้าหมายของเรา เช่น ระหว่างที่เล่นกิจกรรมนี้ เราไม่ได้ประเมินความสำเร็จเพียงแค่เราได้ต่อตัวต่อสำเร็จเท่านั้น แต่เรายังได้ประเมินด้วยว่าเราได้แสดงลักษณะนิสัยทำอย่างไรขณะที่เล่น
- ค. ขณะที่เราคิดวิธีแก้ปัญหาในชีวิตจริง เป็นสิ่งสำคัญที่จะหาวิธีแก้ไขปัญหาก็เป็นไปได้และประเมินว่า:
 - การแก้ไขปัญหานั้นเข้ากันกับสิ่งที่เราให้ความสำคัญหรือค่านิยมของเราไหม?
 - วิธีแก้ปัญหานั้นไม่ขัดแย้งกับค่านิยมในพระคัมภีร์?
 - วิธีแก้ปัญหานั้นส่งผลกระทบต่อคนรอบข้างของเราอย่างไร?

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a yellow dotted background. The page contains 20 horizontal dashed lines for writing practice.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 2

เรื่อง ประยุกต์ใช้ทักษะการแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถประยุกต์ใช้ขั้นตอนการแก้ไขปัญหาในเหตุการณ์สมมติได้
2. สามารถนำสิ่งที่ต้องใช้ในประเมินวิธีการแก้ไขปัญหาได้ มีดังต่อไปนี้:
 - ความสามารถในการทำตามเป้าหมายได้
 - ส่งเสริมค่านิยมส่วนตัว/ครอบครัว/วัฒนธรรม หรือไม่
 - ความสัมพันธ์ต่อหลักการทางพระคัมภีร์

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การสนับสนุนจากครอบครัว (ข้อ 1)
2. การสื่อสารเชิงบวกภายในครอบครัว (ข้อ 2)
3. ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่คนอื่นๆ (ข้อ 3)
4. วัยรุ่นเป็นทรัพยากรของสังคม (ข้อ 8)
5. ขอบเขตของครอบครัว (ข้อ 11)
6. ขอบเขตของโรงเรียน (ข้อ 12)
7. ขอบเขตของเพื่อนบ้าน (ข้อ 13)
8. แบบอย่างหน้าที่ของผู้ใหญ่คนอื่นในครอบครัว (ข้อ 14)
9. ทักษะคติที่เป็นบวกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (ข้อ 15)
10. การคาดหวังที่สูง (ข้อ 16)
11. กิจกรรมสร้างสรรค์ (ข้อ 17)
12. รายการของวัยรุ่น (ข้อ 18)
13. ศาสนาในชุมชน (ข้อ 19)
14. แรงจูงใจที่อยากจะประสบความสำเร็จ (ข้อ 21)
15. ความหวัง (ข้อ 26)

16. ความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมในสังคม (ข้อ 27)
17. ความสัตย์ซื่อ (ข้อ 28)
18. ความซื่อตรง (ข้อ 29)
19. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
20. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)
21. การวางแผน และการตัดสินใจ (ข้อ 32)
22. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
23. ความสามารถในการรู้จักวัฒนธรรมของตนเอง (ข้อ 34)
24. ทักษะในการปฏิเสธ (ข้อ 35)
25. การแก้ไขความขัดแย้งอย่างสันติ (ข้อ 36)
26. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
27. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
28. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : ยืดหยุ่นได้ ดูกิจกรรมในบทเรียนอย่างละเอียด
 2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที สองครั้ง (ใช้เวลาสองคาบเรียน)
 3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - กระดาษ, ดินสอ
 - กระดานดำ, ชอล์ก
 - พระคัมภีร์อย่างน้อย 1 เล่มต่อ 1 กลุ่ม
 - อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเสริม (มีหรือไม่มีก็ได้) เช่น ปากกาเมจิก, ดินสอสี, กรรไกร, กระดาษสี, กล้องเปล่า, ถุงเท้าเก่า (ที่สะอาด) หรือไม้
 4. **สถานที่** : ห้องเรียน หรืออาจจะเป็นลานกลางแจ้ง
- หมายเหตุ** : เด็กจะสามารถใช้พระคัมภีร์ได้มีประสิทธิภาพมากที่สุดถ้าได้พระคัมภีร์ฉบับที่มีสารบัญชื้อพระคัมภีร์ด้วย ถ้าไม่มีก็ให้ผู้สอนหนุนใจให้เด็กใช้พระคัมภีร์ที่เตรียมให้ใช้ในกิจกรรม

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “เมื่อช่วงโม่งที่แล้ว ครูได้พูดถึงว่า ขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในการแก้ไขปัญหา ก็คือการคิดถึงวิธีแก้ไขปัญหานั้นจะ:
- ขัดแย้งกับค่านิยมของส่วนตัว, ครอบครัว, และวัฒนธรรมของเราหรือไม่
 - ขัดแย้งกับหลักการในพระคัมภีร์หรือไม่
 - ส่งผลต่อคนอื่นรอบข้างเราอย่างไร

ใช้เวลาสักครู์เขียนสิ่งที่เป็นค่านิยมส่วนตัวของเด็กๆ หลังจากนั้น ครูจะให้เด็กบางคนออกมาแบ่งปันสิ่งที่เขียน แต่ครูจะไม่บังคับให้ใครขึ้นมาพูด เอาละใครอยากจะออกมาแบ่งปันให้เพื่อนฟังบ้าง?

คำแนะนำ: ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่เราให้คุณค่าให้ความสำคัญสิ่งที่เราหรือสังคมยึดถือปฏิบัติเป็นความเชื่อหลัก (อันเป็นสิ่งที่ดีงาม) มักจะหมายถึงคุณลักษณะต่างๆ ที่เป็นนามธรรม เช่น ความสัตย์ซื่อ, ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่, ไม่เห็นแก่ตัว ฯลฯ

คำแนะนำ: การสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับเด็กที่ดีที่สุดก็คือการเริ่มต้นด้วยการแบ่งปันค่านิยมของผู้สอนให้เด็กๆ ฟังก่อน

ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็ก 5 คนออกมาพูดเป็นตัวอย่างให้เพื่อนฟัง จากนั้นให้เวลาเด็กๆ เขียนค่านิยมของตัวเองต่ออย่างเงียบๆ

หมายเหตุ: ถ้าเป็นไปได้ ให้เด็กกระจายกันไปอยู่ทั่วๆ ห้อง หรืออาจออกไปนอกห้องก็ได้ เพื่อทำกิจกรรมเบื้องต้นให้เสร็จ

ขั้นตอนที่ 3. หลังจาก 5-10 นาที ให้เด็กอาสาขึ้นมาแบ่งปันค่านิยมที่ได้ อาจจะเป็น ความสัตย์ซื่อ, การเป็นห่วงเป็นใยเพื่อน, การดูแลครอบครัว, ความขยันขันแข็ง ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “ขั้นตอนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งที่ช่วยให้เราตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดได้ ก็คือประเมินว่าวิธีแก้ปัญหานั้นสอดคล้องกับหลักการในพระคัมภีร์หรือไม่ มีเรื่องไหนในพระคัมภีร์บ้างใหม่ที่เข้ากับปัญหาที่เราเคยเจอพอดี?”

ให้ครูพุดนำเพื่อช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่า ถึงแม้พระคัมภีร์อาจจะไม่มีเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ตรงกับเหตุการณ์ในชีวิตของเราพอดี แต่พระคัมภีร์ก็มีค่านิยม, ความคิด, มุมมอง, หลักการ และแนวทางที่สามารถช่วยการตัดสินใจของเราให้ดีขึ้นได้

ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กจับกลุ่มกับเพื่อนๆ ที่นั่งข้างๆ สัก 3-4 คน ใช้เวลาสักครู์เขียน ค่านิยม แนวความคิด หลักการ และแนวทางอื่นที่พระเจ้าทรงประทานให้เราผ่านทางพระคัมภีร์ ให้เด็กในกลุ่มช่วยกันหาข้อพระคัมภีร์ที่ตรงกับค่านิยมที่เราเขียนไว้ก่อนหน้านี้

ขั้นตอนที่ 3. ให้เวลาเด็กๆ ที่ช่วยกันเขียน 5-10 นาที แล้วให้ครูเดินไปรอบๆ ห้องขณะที่เด็กกำลังทำงานอยู่ ถ้ากลุ่มไหนหาข้อพระคัมภีร์ไม่เจอ ให้ผู้สอนช่วยเด็กๆ หาข้อพระคัมภีร์ที่ตรงกับสิ่งที่พวกเขาคิด

ขั้นตอนที่ 4. ครูพูดว่า: “ครูจะเดินไปรอบๆ ห้อง และให้แต่ละกลุ่มออกมาแบ่งปันให้เพื่อนฟังถึงค่านิยม รวมทั้งข้อพระคัมภีร์ที่เจอกลุ่มละหนึ่งตัวอย่าง พอกลุ่มไหนออกมาพูด ครูจะเขียนสิ่งที่กลุ่มนั้นพูดไว้บนกระดาน ส่วนกลุ่มอื่น เมื่อฟังเพื่อนพูดแล้วตรงกับสิ่งที่เราเขียนไว้ในกระดาน ก็ให้เขียนดาวไว้ข้างๆ ข้อที่เด็กๆ เขียนไว้อยู่แล้ว หรือถ้ายังไม่มีก็ให้เขียนเพิ่มลงไป ในกระดานของเด็กๆ

- ขั้นตอนที่ 5. ทำตามขั้นตอนนี้จนกระทั่งทุกกลุ่มได้ออกมาพูดสิ่งที่ได้ และให้ครูได้จดความคิดเห็นแต่ละกลุ่มไว้บนกระดาน
- ขั้นตอนที่ 6. ขณะที่ผู้สอนฟังตัวแทนกลุ่มออกมาพูด ให้สังเกตว่าเด็กๆ ได้ใช้ข้อมูลที่หาในพระคัมภีร์หรือไม่ ถ้าครูไม่มั่นใจให้ช่วยเด็กๆ หาข้อพระคัมภีร์ที่จะมาสนับสนุนในตอนนั้นเลย ขณะที่เด็กกลุ่มนั้นกำลังหาอยู่ ให้อีกกลุ่มอื่นขึ้นมาพูดไปก่อน ถ้ากลุ่มนั้นยังหาข้อพระคัมภีร์ไม่ได้ อาจบอกเขาว่า “ครูจะยังไม่เขียนข้อนี้ไว้บนกระดานเพราะไม่มั่นใจว่ามีข้อพระคัมภีร์ไหนมาสนับสนุน ถ้าเด็กๆ หาเจอที่หลังค่อยมาบอกให้ครูรู้ก็แล้วกันนะ แล้วครูจะเขียนเพิ่มเข้าไปในรายการที่หลัง”

สิ่งที่เด็กๆ อาจนำมาแบ่งปันได้:

- ก. บัญญัติสิบประการ: อพยพ บทที่ 20
 - ข. คำเทศนาบนภูเขา: มัทธิว บทที่ 5
 - ค. ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ความรัก, ความปลอบปลื้มใจ,สันติสุข, การอดกลั้นใจ, ความปราณี, ความดี, ความสัตย์ซื่อ, การรู้จักบังคับตน): กาลาเทีย บทที่ 5:22-23
 - ง. ทุกคนมีความสำคัญ (เราเป็นส่วนหนึ่งในพระกาย, เด็กๆ จงมาหาเรา)
 - จ. ความซื่อสัตย์ (มีพระคำหลายข้อที่เกี่ยวข้อง)
 - ฉ. การให้อภัย: มัทธิว บทที่ 18:15-20
 - ช. ความรัก การช่วยเหลือเพื่อนบ้าน (ชาวสะมาเรียใจดี)
ข้อพระคัมภีร์ตอนไหนก็ได้ที่เหมาะสม
 - ซ. ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียม (พระเยซูรักทุกคน บางคนพระเยซูรักมากขึ้นที่แต่บางคนทรงรักษาเพื่อให้พ้นจากความตาย บางคนพูดว่า “บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว”)
 - ณ. คำสอนอื่นๆ เช่นที่พบในสดุดี และสุภาษิต
 - วิธีจัดการเงิน: สุภาษิต 22:7 ฯลฯ
 - การทำงานอย่างมีคุณธรรม: สุภาษิต 31:13, ปัญญาจารย์ 5:12, โคโลสี 3:23
 - ความยุติธรรม: สุภาษิต 3:27-28
 - คำอุปมาที่ใช้เพื่อสอนบทเรียนต่างๆ ในชีวิต
- ขั้นตอนที่ 7. ครูพูดว่า: “วิธีสุดท้ายที่เราต้องประเมินทางแก้ปัญหาที่เป็นไปได้คือ ดูว่าวิธีนั้นส่งผลต่อคนอื่นไหม เช่น ถ้าครูไม่สบายและกำลังตัดสินใจว่าควรจะนอนพักผ่อนอยู่บ้านดีหรือว่ามาที่โครงการดี การตัดสินใจของครูจะส่งผลกระทบต่อใครบ้าง?”

ให้เด็กวัยรุ่นตอบ คำตอบอาจเป็น:

- ก. ถ้าครูมาโครงการ
 - ครูอาจทำให้ครูคนอื่นหรือเด็กๆ คนอื่นไม่สบายตามไปด้วย
 - ครูอาจป่วยหนักขึ้นจนไม่สามารถดูแลครอบครัวของครูได้
- ข. ถ้าครูไม่มาโครงการ
 - ครูคนอื่นคงจะต้องมาสอนเด็กๆ แทนครู

- ชั้นเรียนของเด็กๆ ที่ครูรับผิดชอบอาจจะต้องไปรวมกับชั้นอื่น ซึ่งเด็กอาจจะชอบ หรือไม่ก็ได้

หมายเหตุ : ไม่ต้องใช้เวลายาวมากนักในการสนทนากิจกรรมนี้ ถ้าเด็กกลุ่มไหน คิดไม่ออก ให้ครูเข้าไปช่วยเด็กคิดถึงความเป็นไปได้อื่นๆ

ขั้นตอนที่ 7. ครูพูดว่า: “เวลาที่เหลือในชั่วโมงนี้และต้นชั่วโมงหน้า เราจะแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมกัน แต่ละกลุ่มจะต้องเลือกปัญหาที่อาจเจอได้ในชีวิตจริงมาหนึ่งอย่าง และคิดวิธีแก้ปัญหา มาด้วย หลังจากนั้นมาแบ่งปันให้เพื่อนๆ ในห้องฟัง ไม่ว่าเราจะเลือกปัญหาแบบไหนมา ก็ตาม เด็กจะต้องออกมานำเสนอ

- วิธีแก้ปัญหาที่ไม่ดีอย่างน้อยหนึ่งอย่าง
- วิธีแก้ปัญหาที่ดีอย่างน้อยหนึ่งอย่าง
- เหตุผลที่รวมถึง 3 หัวข้อที่เราได้เรียนกันไปในวันนี้:
 - ค่านิยมส่วนตัว
 - ค่านิยมจากพระคำของพระเจ้า
 - ผลกระทบต่อผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ: เหตุการณ์ตัวอย่างอยู่ในภาคผนวก 1

ขั้นตอนที่ 8. ครูพูดว่า: “เด็กๆ สามารถออกมานำเสนอโดยใช้วิธีการอื่นๆ เช่น:

- ละครเงา, เชิดตุ๊กตาหุ่นเหมือนหนังตะลุง
- หุ่นกระบอกจากถุงเท้า
- ป้าย โปสเตอร์ หรือนิทรรศการ
- ละคร
- นายวิดีโอ
- วิธีอื่นๆ ที่กลุ่มเลือก แต่เด็กๆ ต้องบอกครูก่อนถ้าจะใช้วิธีนำเสนอที่นอกเหนือจาก ที่ครูบอกไป

ข้อเสนอแนะ: ในภาคผนวก 1 ครูสามารถหาวิธีนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ได้ โดยนำมา ปรับใช้ให้เข้ากับพื้นที่, วัฒนธรรม, บทเรียนของโครงการ หรือเด็กอาจจะสนุกกับกิจกรรมมากขึ้นถ้าผู้สอนให้ “อิสระ” กับเด็กที่จะคิดเหตุการณ์ สมมุติและวิธีนำเสนอขึ้นมาเอง แต่ก็มีเด็กบางกลุ่มที่ผู้สอนอาจจะต้อง ให้ความช่วยเหลือมากเป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะ: อีกวิธีที่น่าจะเป็นประโยชน์ก็คือ ให้เด็กๆ แต่ละกลุ่มเริ่มด้วยการเลือก ปัญหา มา และพิจารณาวิธีแก้ปัญหาจากวิธีที่สอนไป บ่อยครั้งที่เด็กๆ จะให้ครูช่วยดูสิ่งที่เขาคิดหรือวางแผนไว้ก่อนที่จะทำขั้นตอนต่อไป และ ครูจะเห็นด้วยว่าเด็กเข้าใจกิจกรรมที่ครูให้ทำมากนักแค่ไหน ซึ่งหมายถึง ความเป็นไปได้ที่เด็กจะทำงานออกมาได้ผลดีขึ้นด้วย

กิจกรรมสรุปบทเรียน

วันที่ 1

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “ชั่วโมงหน้าถ้ากลุ่มไหนต้องเตรียมอุปกรณ์ในการนำเสนอหน้าห้องก็ให้เตรียมมาให้พร้อม เพื่อที่เด็กๆ จะมีเวลาเตรียมตัวก่อน 15-20 นาที จากนั้นจึงจะเริ่มนำเสนอ”

ขั้นตอนที่ 2. ครูหรือจะขออาสาสมัครที่อธิษฐานปิดร่วมกัน ขอบคุณพระเจ้า:

- ที่ทรงประทานพระคำของพระองค์มาเพื่อช่วยชี้นำให้เราดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง
- ที่ทรงสถิตและช่วยเหลือเราไม่ว่าปัญหาที่เราเผชิญจะเล็กหรือใหญ่อธิษฐานขอให้พระองค์
- ช่วยสอนเราให้รู้จักน้ำพระทัยของพระองค์มากขึ้นผ่านทางกิจกรรมนี้
- ช่วยให้เราได้คิดอย่างละเอียดรอบคอบ ทั้งก่อนและขณะที่จะต้องนำเสนอ

วันที่ 2

ขั้นตอนที่ 1. ครูถามเด็กว่า: “เด็กๆ คิดไหมว่าเราอาจจะเจอวิธีแก้ปัญหที่สนับสนุนค่านิยมของเราของพ่อแม่หรือชุมชนของเรา และค่านิยมที่ตรงกับสิ่งที่บอกในพระคัมภีร์เสมอ?” (เด็กๆ ควรตอบว่า “ไม่” วิธีแก้ปัญหบางอย่างที่เราคิดอาจตรงกับค่านิยมบางอย่างแต่คงจะไม่ตรงกับค่านิยมทั้งหมดที่พูดถึงนี้)

ขั้นตอนที่ 2. ครูถามเด็กว่า: “มีเด็กคนไหนบ้างที่สามารถแบ่งปันเหตุการณ์ในชีวิตจริงหรือลองยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้?”

ขั้นตอนที่ 3. ครูหรือขออาสาสมัครที่จะอธิษฐานปิดร่วมกัน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ:

- ที่ทรงประทานพระคำของพระองค์มาเพื่อช่วยชี้นำให้เราดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง
- ที่ทรงสถิตกับเรา
- ที่ทรงช่วยเหลือเราไม่ว่าปัญหาที่เราเผชิญจะเล็กหรือใหญ่ไม่ว่าเมื่อใดก็ตามที่เราร้องเรียกหาพระองค์
- รักเราโดยการช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดจากความบาปของเรา และโดยการส่งพระเยซูพระบุตรองค์เดียวมาตายไถ่บาปเรา

บรรณานุกรม

www.bible.com

<http://www.ehow.com>

<http://www.convert-me.com>

ภาคผนวก 1

เหตุการณ์สมมุติ

หมายเหตุ: ข้อแนะนำเหล่านี้อาจไม่เหมาะกับบางชุมชน, วัฒนธรรม ดังนั้นผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะกับเด็กๆ ชุมชน หรือวัฒนธรรมของโครงการได้

- ก. เพื่อนคนหนึ่งลืมทำการบ้าน จึงขอลอกการบ้านของเพื่อนอีกคน
- ข. เด็กคนหนึ่งกำลังช่วยงานที่ร้านของพ่อแม่อยู่ เพื่อนสนิทของเขาก็เข้ามาที่ร้านเพื่อซื้อของกับแม่ของเขาพอดี เขาดีใจที่ได้เจอเพื่อนคนนี้มากเพราะเขารู้ว่าน้องคนเล็กของเพื่อนกำลังป่วยหนักและต้องใช้เงินเยอะในการจ่ายค่ารักษา เขาตั้งใจว่ารอวัยยี่สิบและคำพูดหนุนใจจะช่วยให้เพื่อนมีกำลังใจขึ้น แต่ขณะที่เพื่อนกำลังซื้อของ เขาสังเกตเห็นว่าเพื่อนกำลังหยิบขนมใส่ไว้ในกระเป๋าทางเกง แล้วเขาก็เห็นอีกว่าแม่ของเพื่อนก็กำลังหยิบปลากระป๋องใส่ในกระเป๋าเหมือนกัน จากนั้นก็เลือกของอีกสามอย่างเพื่อถือไว้ในมือเพื่อไปจ่ายเงิน เมื่อมาถึงโต๊ะที่จ่ายเงิน แม่ของเพื่อนจ่ายเงินเฉพาะของที่อยู่ในมือ เมื่อเหตุการณ์เป็นแบบเขาจะอย่างไร?
- ค. หลังจากโรงเรียนเลิก เพื่อนๆ มาบอกเด็กว่าอีกห้าวันที่จะมีการแข่งฟุตบอลกับทีมของอีกโรงเรียนหนึ่ง แต่ว่ามีผู้เล่นสองคนไม่สบายเลยลงแข่งไม่ได้ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้อยู่ในทีมฟุตบอลของโรงเรียน แต่เพื่อนๆ ก็รู้ว่าเขาเล่นฟุตบอลเก่ง แล้วเขาเองก็อยากจะทำอยู่ในทีมฟุตบอลของโรงเรียนอยู่แล้ว แต่แม่อยากให้เขาไปช่วยงานที่ร้านหลังเลิกเรียนทันที เขาอยากจะลงแข่งครั้งนี้มาก เพราะไม่ได้เล่นบอลมานานแล้ว เขาจะอย่างไร?
- ง. เด็กคนหนึ่งกับเพื่อนสนิทของเขาเรียนเลขอยู่ห้องเดียวกัน เขากับเพื่อนช่วยกันอ่านและทำความเข้าใจกับวิชาเลขเพราะยากมาก เขากับเพื่อนเลยช่วยกันคิดเนื้อร้องทำนองเพลง และทำทางขึ้นมาเพื่อช่วยให้จำข้อมูลสำคัญๆ ได้ง่ายขึ้น ระหว่างการสอบเพื่อนกระซิบขึ้นมาว่า “ฉันจำเนื้อร้องที่เราช่วยกันคิดไม่ได้” เขาคิดว่าถ้าแอบทำทำให้เพื่อนดูจะทำให้เพื่อนจำได้ แต่ก็กลัวถูกผู้สอนจับได้ ถ้าเพื่อนทำข้อสอบเลขครั้งนี้ไม่ได้จะต้องถูกพ่อแม่โกรธมากแน่ๆ ดังนั้นการสอบครั้งนี้สำคัญมาก เขาจะอย่างไร?
- จ. เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา มีเด็กวัยรุ่นคนหนึ่งสังเกตเห็นว่ามีรุ่นพี่อยู่กลุ่มหนึ่งที่มักจะแกล้งรุ่นน้องสองคนอยู่บ่อยๆ เมื่อเช้านี้ขณะที่รุ่นพี่กลุ่มนี้เดินสวนกับเขาที่หน้าห้องน้ำ เขาสังเกตเห็นรุ่นน้องคนหนึ่งยืนอยู่ที่อ่างล้างมือกำลังเอาน้ำล้างเสื้อผ้าอยู่ ตรงห้องและหลังมีรอยขีดแดงหลายที่ พอรุ่นน้องคนนั้นเห็นเขาก็รีบดึงเสื้อลง เขารู้ว่าถ้ารุ่นพี่กลุ่มนั้นรู้เข้าว่าเขาเอาเรื่องนี้ไปบอกกับครู เขาจะต้องโดนหนักกว่ารุ่นน้องคนนั้นแน่ๆ เขาจะอย่างไร?
- ฉ. มีเด็กวัยรุ่นคนหนึ่งชอบใช้เวลาอยู่กับเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งมาก เพราะชอบอะไรหลายอย่างเหมือนกัน บ้านอยู่ใกล้กัน และมักจะเดินไปโรงเรียนด้วยกัน เขาคงจะเหงามากถ้าไม่มีเพื่อนคนนี้ แต่ระยะหลังเพื่อนผู้หญิงคนนี้มีบางอย่างเปลี่ยนไป เขาสังเกตเห็นว่าเพื่อนผู้หญิงคนนี้จะพุดถึงคนอื่นในแง่ไม่ดี และมักจะใช้คำหยาบคาย บางทีเพื่อนผู้หญิงคนนี้ก็มักจะพุดคุยกับผู้ชายหลายๆ คน และทำตัวให้ผู้ชายเหล่านั้นสนใจเธอ เขารู้สึกว่าเพื่อนเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม เขาจะอย่างไร?

ละครเงา

ขั้นตอนที่ 1. ทำฉากเวทีจำลองขึ้นมา

- ก. ตัดกระดาษแข็งให้มีขนาด กว้างยาว 86x46 ซม.
- ข. วัดริมกระดาษให้มีขนาด กว้างยาว 23x86 ซม.
- ค. พับริมกระดาษเป็นขอบขึ้นมาประมาณ 45 องศา

หมายเหตุ : อาจใช้กล่องกระดาษลัง โดยแบนกล่องและพับขึ้นให้เป็นเหมือนรูปเวทีเล็กๆ

- ง. ใช้กรรไกรหรือมีดเจาะกลางกระดาษแข็งให้เป็นช่องสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ตรงกลาง
- จ. วัดกระดาษสีขาวที่ใหญ่พอจะแปะไว้บนช่องสี่เหลี่ยมที่เมื่อครู่ที่เราได้เจาะไว้ โดยกระดาษควรจะปิดช่องสี่เหลี่ยมได้หมดพอดี
- ฉ. แปะกระดาษสีขาวเข้ากับช่องสี่เหลี่ยม ด้านหลังกระดาษ

ขั้นตอนที่ 2. ทำหุ่นตุ๊กตา

- ก. วาดรูปการ์ตูน/หุ่นตุ๊กตาบนกระดาษ
- ข. อาจวาดรูปการ์ตูน/หุ่นตุ๊กตาไว้บนกระดาษสี หรือเด็กๆจะระบายสีเองที่หลังก็ได้
- ค. วาดของประกอบฉากอื่นๆ เช่น ต้นไม้, บ้าน, หรือสิ่งของอื่นๆ
- ง. ตัดรูปหุ่นตุ๊กตาออกมา
- จ. ทำให้แขนขาของหุ่นตุ๊กตายับได้โดยการตัดแขนและขาออกจากตัวหุ่น
- ฉ. ใช้หมุดติดกระดาษ ไม้ หรือสิ่งของอื่นๆ ที่สามารถเชื่อมตัวและแขนขาหุ่นตุ๊กตาเข้าไว้ด้วยกันได้
- ช. ใช้ไม้, หลอด, หรือแท่งไม้แข็งๆ แปะไว้ด้านหลังหุ่นตุ๊กตาแต่ละตัว เพื่อให้มันตั้งตรงได้ และมีที่ให้เราถือเพื่อเชิดหุ่นตุ๊กตาพวกนี้ได้
- ซ. ถ้าหุ่นมีแขนขาที่ยับได้ ให้แปะไม้ไว้ด้านหลังของแขนหรือขาด้วยเพื่อช่วยให้ช่วยยับแขนขาหุ่นตุ๊กตาได้ง่ายขึ้น

ขั้นตอนที่ 3. เตรียมตัวแสดง

- ก. วางฉากฟิงไว้ด้านหลังโต๊ะ
- ข. วางโคมไฟ หรือตะเกียงไว้ด้านหลังฉากเพื่อให้เกิดเงาเวลาเชิดหุ่นตุ๊กตา
- ค. ให้เด็กๆ ไปอยู่ด้านหลังผืนผ้าหรือผ้าปูโต๊ะ และถือหุ่นตุ๊กตาไว้โดยจับที่ไม้ที่แปะไว้เป็นที่จับหุ่นตุ๊กตา
- ง. พร้อมที่จะแสดงได้

ข้อเสนอแนะ: เด็กๆ สามารถทำหุ่นตุ๊กตาอย่างง่ายๆ หรือจะสลับซับซ้อนอย่างไรก็ได้ แต่เมื่อคนดูเห็นเงาของหุ่นแล้วจะต้องสามารถบอกได้ว่าหุ่นตัวนั้นคืออะไร

หุ่นกระบอกจากถุงเท้า

สิ่งที่ต้องเตรียม:

1. ถุงเท้ายาวๆ ถุงเท้าหนึ่งข้างคือหนึ่งตัวละคร
2. กาว
3. ปากกาเมจิก, ผ้า, ไหมพรม, ลูกบิด, หรืออุปกรณ์ตกแต่งหุ่นอื่นๆ

วิธีทำ:

- ขั้นตอนที่ 1. เอาแขนใส่เข้าไปในถุงเท้า ซึ่งนี่จะเป็นหัวของหุ่น
- ขั้นตอนที่ 2. สอดนิ้วเข้าไปในผ้าที่เป็นช่องส้นนิ้วเท้า เพื่อทำเป็นปากของหุ่น
- หัวแม่โป้งจะเป็นปากล่าง
 - ส้นนิ้วที่เหลือจะเป็นปากบน
- ขั้นตอนที่ 3. ตกแต่งหุ่นให้มีบุคลิกลักษณะเฉพาะตัว
- อาจใช้ไหมพรม เส้นด้าย หรือวัสดุอื่นๆ มาทำเป็นผมของหุ่น
 - ส่วนตาก็ใช้กระดุม, เมล็ดพืช, ลูกบิดมาทำเป็นตา
 - ทำหูด้วยการใช้เชือกหรือหนังยาง
 - ใช้ปากกาเมจิกวาดลวดลายต่างๆ แล้วแต่ชอบ
 - ทำเสื้อให้หุ่นโดยใช้ผ้าหรือกระดาษก็ได้

วิธีอื่นๆ ในการทำหุ่น:

- ขั้นตอนที่ 1. ตัดรูปในนิตยสาร และ/หรือส่วนประกอบต่างๆ หรือวาดรูปหุ่นแล้วระบายสี
- ขั้นตอนที่ 2. ตัดรูปไว้บนไม้ ไม้หนึ่งอันคือหนึ่งตัวละคร หรือสิ่งของ (เช่น บ้าน, ต้นไม้ ฯลฯ)

ป้าย 3 มิติ

สิ่งที่ต้องเตรียม:

1. กระดาษ
2. กรรไกร
3. กาว
4. สิ่งของตกแต่ง เช่น กากเพชร, เชือก, ด้าย, โบว์ ฯลฯ
5. สีเมจิก, ดินสอ, ดินสอสี

วิธีทำ:

- ขั้นตอนที่ 1. ร่างเส้นต่างๆ ไว้บนกระดาษแผ่นใหญ่ๆ
- ขั้นตอนที่ 3. ให้คิดถึงเส้นและลักษณะพื้นผิวของสิ่งต่อไปนี้ โดยให้เลือกสิ่งเหล่านี้มาประดิษฐ์ป้าย 3 มิติ โดยอาจเป็น:
- เมฆ: สำลี, วัสดุฝอยๆ ฯลฯ
 - เปลือกไม้: ไม้หรือเปลือกไม้ที่หลุดมาจากต้นไม้ก็ได้
 - ชูง: วัสดุรูปทรงทรงกระบอก, กระป๋อง
 - ผม: เส้นปะหมี่
 - หญ้า: เส้นด้าย, ไหมพรม
 - ผ้า กระดาษฟอยล์ หรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่แล้ว แต่ต้องทำความสะอาดก่อนนำมาใช้

เด็กวัยรุ่นสามารถพับหรือแปะกระดาษได้ในหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ดูเหมือนรูปที่ยื่นหรือนูนออกมาจากป้าย

A blank sheet of white paper with horizontal dashed lines, resembling a notebook page. The paper is centered on a yellow background with a white polka-dot pattern. The paper has a slightly wavy, torn-edge appearance on the left and right sides. There are 20 horizontal dashed lines across the page.